

§ 4. Wniesienie odwołania od zarządzenia egzekucyjnego w trybie art. 18 przepisów o postępowaniu przymusowym w administracji nie wstrzymuje wykonania decyzji, chyba że władza egzekucyjna za zgodą organu sprawującego w I instancji nadzór budowlany nad utrzymaniem budynków ze względu na szczególne okoliczności wstrzyma wykonanie decyzji na podstawie art. 19 tych przepisów.

§ 5. 1. W miejscowościach objętych publiczną gospodarką lokalami osobom usuwanym z domów zagrożonych przydziela się lokale mieszkalne w trybie przepisów dekretu o publicznej gospodarce lokalami.

2. Organ kwaterunkowy przed dokonaniem przydziału powinien zbadać, czy osoba podlegająca usunięciu nie ma możliwości otrzymania mieszkania służbowego w trybie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1952 r. w sprawie mieszkań służbowych i zakładowych (Dz. U. Nr 29, poz. 196) oraz uchwały nr 496 Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1951 r. o rozdziale i wykorzystaniu mieszkań pracowniczych i służbowych (Monitor Polski Nr A-68, poz. 837).

3. Przy przydzielaniu lokali mieszkalnych osobom usuwanym z domów zagrożonych należy stosować następujące zasady:

- 1) jeżeli osoba podlegająca usunięciu zajmuje w domu zagrożonym lokal zaludniony ponad normę — powierzchnia przydzielonego nowego lokalu może nie być większa niż powierzchnia lokalu, z którego następuje usunięcie,
- 2) osoby podlegające usunięciu, a zajmujące lokale o większej powierzchni, niż to przewidują obowiązujące normy zaludnienia — powinny otrzymać przydział lokalu o powierzchni odpowiadającej obowiązującym normom zaludnienia.

4. W przypadku gdy powstanie bezpośrednio zagrożenie życia lub zdrowia mieszkańców, a prezydium nie będzie dysponowało wolnymi lokalami mieszkalnymi — należy mieszkańców usunąć do tymczasowych pomieszczeń. Przygotowując pomieszczenia tymczasowe należy mieć na uwadze, by nadawały się one na pobyt ludzi i zabezpieczały możliwość przygotowania strawy.

5. W miejscowościach nie objętych publiczną gospodarką lokalami prezydium rady narodowej powinno w miarę możliwości wskazywać osobom podlegającym usunięciu budynki bądź osiedla, w których istnieje możliwość uzyskania mieszkania, w przypadkach zaś gdy ze względu na interes publiczny dalszy pobyt osób usuwanych w danej miejscowości jest konieczny, a istnieją faktyczne trudności w uzyskaniu przez te osoby lokalu w drodze wolnego najmu — uzyskać potrzebne na ten cel lokale w trybie art. 18 dekretu o publicznej gospodarce lokalami, jeżeli osoby te odpowiadają warunkom przewidzianym w tym przepisie.

§ 6. Osoby wprowadzone do tymczasowego pomieszczenia mieszkalnego otrzymują zaświadczenia wydane przez organ kwaterunkowy, stwierdzające prawo do zajmowania tego pomieszczenia do czasu uzyskania przydziału mieszkania w trybie przewidzianym w dekrecie o publicznej gospodarce lokalami.

§ 7. Zajęcie tymczasowego pomieszczenia mieszkalnego nie jest równoznaczne z przydziałem mieszkania i nie pozbawia osób wprowadzonych prawa do przydziału lokalu mieszkalnego. Organy kwaterunkowe powinny przydzielić tym osobom lokale zgodnie z postanowieniami § 5 ust. 1 zaliczając zakwaterowanie tych osób do spraw szczególnie pilnych, załatwianych w pierwszej kolejności.

§ 8. Koszty przeprowadzki ponosi prezydium właściwej rady narodowej (miejskiej, gromadzkiej, osiedla),

637

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 21 maja 1955 r.

w sprawie wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnych dla klerowców pojazdów mechanicznych.

Na podstawie § 51f ust. 2 rozporządzenia z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. z 1937 r. Nr 85, poz. 616, z 1948 r. Nr 27, poz. 186, z 1949 r. Nr 30, poz. 218 i Nr 51, poz. 339, z 1952 r. Nr 1, poz. 8, z 1953 r. Nr 14, poz. 60 i z 1954 r. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następujące stawki wynagrodzenia dla każdego członka komisji egzaminacyjnej, powołanej do sprawdzenia kwalifikacji fachowych osób ubiegających się o pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych i osób posiadających kartę traktorzysty kategorii I lub II, ubiegających się o wkładkę kontrolną do karty traktorzysty:

- 1) za sprawdzenie kwalifikacji fachowych osoby ubiegającej się o:
 - a) pozwolenie kategorii amatorskiej lub motocyklowej 3 zł.
 - b) pozwolenie kategorii III, II lub I 4,50 zł.
 - c) pozwolenie kategorii ciągnikowej lub trolejbusowej 4,50 zł.

- d) pozwolenie kategorii amatorskiej łącznie z pozwoleniem kategorii motocyklowej 4 zł,
- e) pozwolenie kategorii III, II lub I łącznie z pozwoleniem kategorii motocyklowej 4,50 zł,

f) wkładkę kontrolną do karty traktorzysty 1 zł, — ponadto członek komisji egzaminacyjnej, który sprawdzi kwalifikacje fachowe z umiejętności jazdy praktycznej, otrzymuje stawki podwyższone o 1 zł w przypadkach, o których mowa pod lit. d) i e);

2) za powtórne sprawdzenie kwalifikacji fachowych tylko ze znajomości budowy pojazdów mechanicznych lub przepisów drogowych albo tylko z umiejętności prowadzenia pojazdów mechanicznych:

- a) jeżeli egzamin dotyczy pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych, o których mowa w pkt 1 lit. a), d) i f) — 1 zł,
- b) jeżeli egzamin dotyczy pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych, o których mowa w pkt 1 lit. b), c) i e) — 1,50 zł.

2. Jeżeli wynik egzaminu został uznany za niedostateczny i, zachodzi konieczność powtórzenia pełnego egzaminu, członkowie komisji egzaminacyjnej otrzymują wynagrodzenie, ustalone w ust. 1 pkt 1.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, przysługuje egzaminatorowi tylko wówczas, gdy dokonuje on sprawdzenia kwalifikacji poza godzinami służbowymi. Sprawdzenie kwalifikacji w godzinach służbowych należy do obowiązków służbowych egzaminatora i nie uzasadnia wypłaty wynagrodzenia.

4. Egzaminatorowi dokonującemu sprawdzenia kwalifikacji poza godzinami służbowymi nie służy prawo

do otrzymywania w związku z tą pracą żadnego innego wynagrodzenia, prócz określonego w ust. 1 bądź 2.

§ 2. Traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 18 kwietnia 1952 r. w sprawie wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej kierowców pojazdów mechanicznych (Monitor Polski Nr A-38, poz. 562).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego:
J. Rustecki

638

ZARZĄDZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU KONTROLI PRASY, PUBLIKACJI I WIDOWISK

z dnia 3 czerwca 1955 r.

o pozbawieniu debitu komunikacyjnego.

Na podstawie § 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 maja 1949 r. w sprawie organizacji i właściwości Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk oraz urzędów podległych (Dz. U. Nr 32, poz. 241) zakazuję rozpowszechniania wszelkich wydawnictw nielegalnej w Polskiej Rzeczy-

pospolitej Ludowej sekty Świadków Jehowy niezależnie od miejsca i daty ich wykonania.

Prezes Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk: M. Mikołajczyk

639

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 625) następujące osoby zostały wyróżnione w 1955 r. odznaką

„RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

przez Centralny Zarząd Budowy Dróg i Mostów:

Cwiertniak Stanisław, Długosz Władysław, Drews Stanisław, Kaczmarek Roman, Kaczyński Wacław, Klesse Czesław, Machowski Bernard, Nowicki Henryk, Stachowiak Wacław, Wykurz Edward, Zieliński Janusz;

przez Centralny Zarząd Przedsiębiorstw i Urzędzeń Komunalnych:

Kulawiak Władysław, Rudnicki Michał;

przez Centralny Zarząd Przemysłu Dzielwiarskiego:

Murawa Kazimierz;

przez Centralny Zarząd Przemysłu Zgrzebnego:

Buzak Roman, Chmielewski Antoni, Czajkowski Zygmunt, Grudziński Józef, Kubiak Józef, Lisowski Feliks, Wojewoda Helena, Woźniak Mieczysław;

przez Centralny Zarząd Skupu Surowców Włókienniczych i Skórzanych:

Frenkiel Stefan;

przez Centralny Zarząd Przemysłu Wełnianego — Północ:

Marszałek Ryszard;

przez Centralny Zarząd Przemysłu Odzieżowego:

Namysł Stefan, Staniszevska Czesława, Światły Marian, Walkowski Stanisław;

przez Centralny Zarząd Przemysłu Filcowego:

Maly Henryk;

przez Centralny Zarząd Przemysłu Wełnianego — Południe:

Strządała Ludwik;

przez Centralny Zarząd Przemysłu Włókien Łykowych:

Czula Bronisław, Grabara Kazimierz, Pólchlopek Mieczysław;

przez Centralny Zarząd Remontów Budowlanych i Energetycznych:

Bagiński Henryk, Karkut Józef, Kolaczkowski Witold, Jelen Jan, Łodyga Jan, Moch Józef, Struski Henryk, Styperek Czesław, Szydłowski Władysław;

przez Zarząd Przedsiębiorstw Budowy Elektryczności:

Mendrek Kazimierz.

640

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „PRZODOWNIKA PRACY”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626) następujące osoby zostały wyróżnione w 1954 r. i w 1955 r. odznaką

„PRZODOWNIKA PRACY”

przez Centralny Zarząd Przemysłu Syntezy Chemicznej:

Blot Zofia, Breguła Róża, Duda Irena, Dudek Emil, Dykta Maria, Faber Rozalia, Gładka Agnieszka, Gondro Maria, Gorecka Anna, Gruszko Karolina, Guzy Julia, Jątkot Julia, mgr Kałcińska Aniela, Kaźnica Janina, Kolb Emilia, Krzyżok Maria, Kukula Maria, Lasok Małgorzata, Libera Maria, Lipka